

Юбилей

ВИТАЛІЙ БОШКОВ – ПРИБОРКУВАЧ ЧАСУ

Радіослухачі одеського обласного радіо з приємністю щодня чувають знайомий тембр голосу ведучого «Вечірньої студії» Українського радіо Одеса, який протягом чверті століття був автором та ведучим гагаузької національної програми «Ана тарай» («Рідний край»), Віталія Михайловича БОШКОВА.

Народився він 50 років тому 10 жовтня в Кубей Болградського району на Одещині в родині вчительки математики Марії Василівни, болгарки, та інженера-механізатора Михайла Федоровича, гагауза. Та в дитинстві трапилося з ним велике нещастя, що могло стати й трагедією – він отримав вогнепальне поранення в голову. Завдяки провидінню залишився живим, успішно закінчив Кубейську школу, а також філологічний факультет Одеського національного університету імені І.І. Мечникова та заочно аспірантуру на історичному факультеті з темою «Культурне відродження гагаузів України». Працює журналістом радіо.

Талант Віталія Михайловича проявився в тому, що він оволодів п'ятьма мовами: гагаузькою, болгарською, українською, російською та французькою, якими вправно пише свої поетичні твори й займається художнім перекладом,

пише вірші, есеї, займається гагаузьким фольклором, історією рідного народу, друкується на шпальтах періодичної преси: «Літературна Україна», «Дружба», «Ана сезю» («Рідне слово»), «Огни Бийска», тощо. Як на радіо, так і друком з'являються його полемічні, нерідко гостросюжетні матеріали, глибокі роздуми про долю свого народу, про плінні події сьогодення, про мистецтво й народну творчість.

Член Національної Спілки письменників України з 1995 р., член Правління Одеського відділення НСПУ, має низку різноманітних видань. Одне з них – збірка перекладів «Жарти не з олійниці» білінгва гагаузькою та українською мовами творів уславленого майстра українського гумору Степана Івановича Олійника вперше в історії явилася гагаузьким читачам у видавництві «Астропринт» у серії «Бібліотечка лауреатів премії імені Степана Олійника». До речі, завдяки цьому престижному виданню Віталій Бошков став лауреатом цієї премії, а також поет є лауреатом Загальнонаціонального конкурсу «Українська мова – мова єднання».

Успішно перекладає Віталій Михайлович українських поетів: Т. Шевченка, С. Руданського, Лесю Українку, П. Тичину, В. Сосюру, В. Симоненка, Д. Шупту та ін., так і відомих зарубіжних класиків: (Гарсія Федеріко Лорка, Мігель де Унамуну, А. Мачадо, Х. Ботева, П. Славейкова, Гео Мілева, Єлісавету Багряню, Жака Превера, Г. Аполінера, Поля Елюара, Поля Верлена тощо). У своїй оригінальній поетичній творчості поет оспівує чудовий рідний Бесарабський край, свою Болградщину й незабутній Кубей. Ці заповітні місця завжди в його серці, завжди надихають його на світлу творчість, бо саме там незамулені чисті джерела народної мудрості, з яких він черпає свою творчу наснагу.

Віталій Михайлович часто виступає в Гагаузькому, Болгарському та інших Центрах культури, в бібліотеках, особливо перед дітьми, які люблять з ним спілкуватися, та багато уваги приділяє

також громадській роботі: він є членом журі низки конкурсів та фестивалів. Бере активну участь у гагаузьких, болгарських, українських фестивалях, що відбуваються на Одещині, та всіляких інших подібних заходах, акуратно висвітлюючи ці події в своїх радіопередачах. Високий професіоналізм і різновекторність творчого пориву Віталія Бошкова поцінують першочергово за його креативність, а також за несподівану новизну, свій стиль і майстерність. Бурхлива, неспокійна вдача митця реалізується своїм правилом: «жодного дня – без нового рядка», що наочно дає свої плідні результати.

Він як полковник Чорноморського Козацького війська Українського Козацтва, є референтом Головного отамана з питань культури й літератури.

Віталій Михайлович Бошков у свої 50 завжди в русі, завжди в пошуках нового, він успішно долає все нові й нові творчі вершини, успішно реалізує все нові й нові свої ідеї, він уміє стиснути час, і якнайраціональніше використовує його можливості. Його неймовірна працездатність і творча активність закладені саме в часі. Розгадавши цю несподівану таємницю часу, поет стає його володарем, приборкувачем.

АКРОСОНЕТ

**Веління долі на твоїм шляху
І щастя, і нещастя днів трагічних
Тобі судились на теренах вічних,
А ти долаєш їх і в мить лиху.
Любов до Краю Рідного криху
Інкрустувала в фресках мозаїчних
Юнача вдача для епох стоїчних,**

**Бо ти їм не виказував пиху.
Очільнику шляхетних гагаузів,
Шалене рвіння подвиги зверша.
Козаче Бесарабського коша,
Овітрений вітрами вірних друзів
В болгарів, українців та французів,
У кого не сплюндрована душа.**

**Дмитро ШУПТА, член НСПУ,
Заслужений працівник
культури України,
м. Одеса**

Православно наследие

ПОКРОВ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА

14 ОКТОМВРИ

Покров на Пресвета Богородица е голям православен празник в памет на чудното явление на Божията Майка във Влахернския храм през 910 г. по време на обсадата на Константинопол. Именно в този храм на 14 октомври се случило чудо, в чест на което бил установен празника Покров на Пресвета Богородица. По време на всенощно бдение, когато всички жители горещо се молели за избавление от врага, обкръжил Константинопол, светият Андрей видял Пресветата Дева, шестаца по въздуха с обкръжение от ангели и светици. Светият пророк Йоан Предтеча и апостол Йоан Богослов съпровождали Небесната Царица. На колене, Божията Майка дълго се молила, а след това, отивайки към престола в храма, снела от главата си покривалото и го разпростряла над молещите се в храма хора. Покров на Света Богородица е знамение, което ни покрива и пази, укрепва и съхранява Божията благодат.

В своя земен живот Богородица изпитала много лишения и страдания. Сега, разбирайки всички страдания на човечеството, като майка на всеки християнин, тя помага на всеки страдащ човек. Божията Майка не осъжда човешкия род, а тъгува и ходатайства пред Бог за всеки човек. За тези, които са паднали, слаби, отчаяни и презрени Тя се явява Застъпница.

Почитането на Богородица като Застъпница, Ходатайка за хората е в корените на християнските традиции и опит. Именно чудесата на Божията Майка са свързани с такова количество чудотворни икони, които се почитат от християните.

Нейното ходатайство силно облекчава скръбта и бедите в човешкия живот. Ако те са необходими в името на спасението на човешката душа, то Божията Майка облекчава тези мъки. Нейното ходатайство намалява мярката на назначените страдания. „Радвай се, Радост наша, покрий ни от всяко зло с Твоят степен омофор“, — хората се обръщат отново и отново към Богородица, знаейки, че Тя винаги простира Своя молитвен покров над хората и умолява Своя Свят за вечно спасение.

Училището днес и утре

ПЪРВИЯТ ЗВЪНЕЦ В БНУ «РОДОЛЮБИЕ»

За седма поредна година Българско неделно училище «Родолубие» – гр. Болград, действащо към народно читалище «Академик Александър Теодоров-Балан», даде старт на новата учебна година. Залата на училището събра отново учениците, родителите и учителите на тържествения празник, посветен на «Първия звънец». Празникът беше открит с химните на Украйна и България.

Водиците **Стефанида и Ксения Велисар** отбелязоха, че БНУ „Родолубие“ е «Огнище на духовната пробуда», че то е изгревът на светлината на Бесарабска земя. Те разказаха, че в продължение на векове българският народ е водил освободителни борби против поробителите.

Османци извършват нечутни жестокости и зверства, но българите, за да си запазят рода и православната вяра, се преселват на брега на Ялпуг, а град Болград става административен център на българските колонисти.

Беше казано, че Болградската гимназия тази година празнува 160-го-

дишен юбилей. Това е централното българско училище, което се прослави с прочутите дейци и личности.

Ксения Малашль и Александра Кердивара – възпитаници на БНУ «Родолубие», рецитираха стихове за родния български език, за Бесарабия, за бъл-

гарите, преселили се от България в Украйна.

Валерия Колько, Мария Дели, Ангелина и Юлия Мъсан изпяха своите найчудесни български песни.

Директорът на БНУ «Родолубие» **Валентина Ненкова** честити на всички началото на учебната година, отбеляза постиг-

натите успехи през миналата учебна година и пожела на всички нови и още по-добри успехи през идната учебна година 2018-19 година.

Ксения Минкова, преподавател по български език и литература, поздрави нашите въпускници, които успешно издържаха изпити по български език, литература и история на България и минаха в първо

класиране във висши учебни заведения на Република България. Това са **Юлия Ившина, Емилия Братова, Евелина Бахчиванжи, Валерия Хатнюк**. Тя им пожела здраве, успехи и да постигнат целта на живота.

Топлата атмосфера на «Първия звънец» остави незабравими впечатления и добро настроение на всички.

Стефанида ВЕЛИКАР, учител по български език и литература в БНУ «Родолубие», гр. Болград